ȘTIRI ȘI REPORTAGII

Jucătorii români de „tennis de masă" nu mai pleacă la Budapesta

Intâlnirea româno-maghiară a fost contramandată, deoarece timpul n'a permis obținerea vizei O. T. T-ului

In numerile noastre trecute am adus la cunoștința cititorilor invitația trimisă jucătorilor români la campionatul internațional al Bugapestei.

Ne-am străduit deasemenea să ținem la curent cititorii cu mersul tratativelor pentru aducerea la bun sfârșit a acestei participări.

Acum câteva zile Federația ungară a cerut Federației noastre numele jucătorilor noștri pe cari îi propune pentru a fi nominal invitați. Imediat F. R. T. M. a trimes lista acestor jucători printr'o scrisoare și totodată cerea Federației ungare să se pue în legătură telefonică cu F. R. T. M. Luni seara la ora 9.

Luni seara neprimindu-se nici un telefon dela Budapesta, s'a dat o telegramă prin care se cerea ungurilor să cheme la telefon pentru eri la ora 14. Intr'adevăr eri la această oră a avut loc o convorbire telefonică între d-l ing. Nattan Endre și președintele Comisiunei technice a F. R. T. M.

D-l ing. Nattan, secretarul general al Federației ungare a comunicat că a primit scrisoarea Federației noastre abia eri dimineață și din această cauză, având în vedere că astăzi la Buda esta este mare sărbătoare și autoritățile nu lucrează, fi este imposibil să mai termine la timp formalitățile necesare admiterii de către O. T. T. a participării jucătorilor români la Campionatul Budapestei, fiindcă Joi urmează să înceapă concursul și o amânare este acum imposibilă.

Din această cauză, a spus d-l Nattan, sunt nevoiți să renunțe, cu cel mai mare regret la participarea jucătorilor români. Speră însă ca să primească vizita reprezentanților noștri la Budapesta, cu ocaza Campionatului Ungariei, care va avea loc la începutul anului viitor.

Desigur că imposibilitatea participării la Campionatul Budapestei, este regretabilă, totuși poate că este mai bine așa, fiindcă în afară de d-ra Adelstein și Schapira ceilalți jucători nu sunt încă în cea mai bună formă, din cauza lipsei de antrenament suficient.

BULETINUL F. R. B. V...

In definitiv de ce să n'o mărturisesc sincer: n'am crezut în existența acestui «Buletin». N'am crezut nici-o clipă. Și totuși, iată-l astăzi poposind biruitor la etapa celui de al treisprezecelea număr.

Treisprezece... cifră fatidică pentru unii — purtătoare de noroc altora. Firește, «Buletinul» face parte din secunda categorie. Va avea o viață lungă, prosperă și stimulatorie pentru adolescența celor două sporturi care anul acesta își iau majoratul.

Dar vă veți întreba, și pe bună dreptate: care este calitatea dumitale? Care-ți sunt relațiile cu Federația de volley, cu Buletinul sau poate cu președintele care dirijează bunul mers al sporturilor ce au cucerit vertiginos tineretul bucureștean?

Ei bine, aflați: nu sunt nici măcar redactor al acestui Buletin, iar colaborator nu cutez să mă consider pentru singurul articol pe care l-am publicat în paginile sale.

Ii sunt însă un cititor și — de ce să mă jenez? — un cititor credincios, un cititor care pe lângă bucuria pe care și-o rezervă de a răsfoi cu atenție revista, și-a mai îngăduit și plăcerea burgheză de a o colecționa, număr cu număr dela unu până la treisprezece...

Nu este, firește, o revistă de înaltă ținută literară. Și nici măcar o «expresie desăvârșită a ultimelor realizări în domeniul tehnico-tipografice».

In schimb, Buletinul Federației de volley este o revistă a tinereții, un imn al ei, o admirabilă exteriorizare a optimismului debordant care domnește în sufletele viitorilor noștri cetățeni dar și un certificat al maturității judecății lor și al spiritului de dreptate care-i domină.

...Am citit totuși, pe undeva, o critică la adresa Buletinului. Că n'ar îndeplini anumite reguli tehnice, că ar fi călcat unele tradiții gazetărești, că, în sfârșit, Buletinul nu este așa cum... ar fi trebuit să fie.

Câtă eroare!

Buletinul nu e un Monitor Oficial al volleyului și nici măcar o publicație pentru... sălile de așteptare ale dentiștilor.

Buletinul este o revistă a tineretului sportiv românesc, și sufletul acestui tineret trebue lăsat să se manifeste liber, voios și într'o disciplină care este cu atât mai îmbucurătoare cu cât nu a fost la nici un moment încorsetată în tipare fixe sau dispoziții oficiale sufocante...

Iată ce a sesizat probabil, entuziastul președinte care este d. Petre Angelescu, camaradul — cu câțiva ani mai vârstnici decât ei — volley-ballistilor români.

Și iată de ce suntem, și vom rămâne, cititori fideli Buletinului F. R. B. V...

M. Silvian

CARIERA STRALUCITA A AUTOMOBILISTULUI MANFRED VON BRAUCHITSCH

Și un etern „clasat" poate fi primul...

Ani dearândul, Manfred v. Brauchitsch, tânărul automobilist german, a fost cunoscut în lumea sportivă ca «eternul al doilea» și chiar ca «ghinionist». Prin aceasta, înzestratul și îndrăznețul automobilist de frunte european părea suficient caracterizat. După ce apăru, în anul 1932, prin senzaționala victorie pe Avus, unde a învins pe «regele automobiliștilor», Caracciola, întocmai ca o cometă pe cerul automobilismului, devenind celebru, în anii următori fu continuu urmărit de «ghinion» așa încât, de repetate ori, a pierdut cursa în ultimul moment, dintr'un fleac.

«CORRIGER LA FORTUNE»

Nimic nu-i mai greu decât să înfrunți zeița norocului și publicul sportiv internațional, mai ales dacă ești «încărcat» cu un anumit «nimb». Manfred von Brauchtisch a reușit însă, printr'o perseverență de fier, acest «corriger la fortune». El și-a învins «nenorocul».

«Eternul al doilea» a câștigat, în sezonul de curse 1937 și 1938, de două ori «Marele Premiu». Era nevoie de un temperament de soldat pentru a continua lupta, atunci când chiar prietenii cei mai buni nu mai credeau în steaua lui Brauchitsch. El însuș a recunoscut odată importanța acestui temperament de soldat.

CARIERA DE OFIȚER

Manfred von Brauchitsch face parte din aceiaș familie de ofițeri ca și actualul comandant al armatei germane, generalul von Brauchitsch, care îi este unchiu. S'a născut în 15 August 1905 la Hamburg. Tatăl său a fost colonel. Nimic mai firesc deci ca și tânărul Manfred să-și aleagă cariera de ofițer, ca toți bărbații din familia Brauchitsch. Deaceea, în 1924, intră în armata germană. După patru ani de școală, a avut ca sergent un grav accident de motocicletă, ceeace fu decisiv pentru schimbarea carierii. Manfred von Brauchitsch își cumpără un mare automobil Mercedes-sport și deveni automobilist amator, apoi de cursă.

«CINE ESTE CEL NOU ?»

In anii 1929, 1930 și 1931, el se «avântă» în noua-i meserie. La fiecare eveniment mai însemnat, tânărul german cu înfățișarea energică era prezent: la Turbic, cursa Eifel, Gaisberg, Semmering, cursa din Riesengebirge și multe altele. Nici una dintre aceste curse nu-i aduse vreo victorie sau chiar numai vreun loc, însă prin ele capătă experiență, ceeace era esențial pentru novicele automobilist. Nimeni nu auzise încă de automobilistul von Brauchitsch. Primele roade ale muncii lui se iviră curând. Intr'o Duminecă a anului 1931, după o cursă mare pe Avus (Berlin), «novicele» coboară din mașină plasat al treilea. Cine este cel nou? De unde vine? Până atunci nu se auzse nimic de el și acum deodată numele îi apare imediat după mariiași ai automobilismului!

O COMETA APARE PRINTRE STELE

Toți curioșii aveau să afle din ce material era «cel nou». Când în cursa următoare depe Avus, el dă cu cel mai mare automobilist, Rudolf Caracciola, o luptă dramatică și crâncenă, urmărită de sute de mii spectatori cu respirația suspendată până la ultima fază când iese victorios. Mulțimea este entuziasmată, ordinea lumei automobiliste a fost sfărâmată, o cometă a apărut printre stele. Insă celebritatea mondială nu provoacă pe buzele tânărului fericit alt zâmbet decât acela, pe care-l avea și ca începător necunoscut. Fu întrebat, firește, ce talisman are. Atunci von Brauchitsch luă un aer șiret și se bătu cu mâna peste buzunarul dela piept: Are acolo ceva, însă nu poate s'arate că și-ar pierde toată puterea... Până astăzi n'a putut nimeni descoperi secretul acestui talisman. In anii 1933 și 34, tânăra cometă câștigă cursa dela Kesselberg și cursa internațională depe Nurburgring. Succesul din urmă a fost în deosebi de prețios pentru von Brauchitsch, căci alergase cu noul automobil de curse Mercedes-Benz de 750 kg. și apoi eri și prima lui victorie pe Nurburgring.

«GHINIONIST ?» — PROSTII !

Apoi urmă o epocă nenorocoasă. Anul 1934 debutase foarte prost cu un avertisment din partea autorității naționale sportive, din cauza unui denunț nefondat în contra a doi concurenți. Fu totuși victorios în cursa Eifel, dar în «Marele Premiu al Franței», trebui să abandoneze cursa, în urma unui neînsemnat defect de motor. Insfârșit, în timpul antrenamentului pentru «Marele Premiu al Germaniei», în 1934, avu un accident grav pe Nurburgring, în care-și fractură mai multe coaste și un braț. In acel an, nu mai putu concura. Deasemeni nici în cei doi ani următori, von Brauchitsch nu reuși să se plaseze cu toate excelentele performanțe. «Ghinonul» nemaipomenit, cu care trebuia să lupte, îl urmărea continuu.

Cea mai neagră zi din viața lui von Brauchitsch a fost cursa pentru «Marele Premiu al Germaniei», în 1935. El conducea cursa și victoria îi era asigurată, când, câțiva kilometri înainte de sosire, îi plesni un cauciuc. O a doua pană de cauciuc, câteva secunde după aceia, îi periclită grav automobilul în plichiar pentru viața lui von Brauchits. In fapt, nu i s'a întâmplat nimic. Numai că a trebuit să vadă trecându-i prin față un concurent după altul: fără a-și pierde calmul el conduse mașina invalidă până la sfârșitul cursei și fu plasat al patrulea! A fost însă declarat «învingătorul moral». Manfred von Brauchitsch a respins porecla de «ghinionist» spunând: «Prostii. Nu m'am simțit niciodată «ghinionist». Fiecare aleargă după cum poate și puțin noroc este necesar. Un «ghinionist» s'ar fi descurajat. Eu însă nu mă descurajez niciodată».

«ETERNUL AL DOILEA» DE DOUA ORI PRIMUL

In sezonul de cursă 1937, Manfred von Brauchtisch fu clasat de patru ori al doilea și de două ori al treilea. Tot atunci însă birui ghinionul, câștigând «Marele Premiu dela Monaco», unde fu primul, puțin înaintea maestrului Caracciola și realiză, în acelaș timp și un nou record. In vara anului 1938, fu deasemenei primul în cursa pentru «Marele Premiu al Franței» înaintea camarazilor săi dela Mercedes, «Karatsch» și Lang. După aceeace din nou faimosul ghinion. In Livorno a trebuit să fie descalificat pentrucă publicul, entuziasmat, îi dase, într'un mic accident, o mână de ajutor, nepermis și necerut, de altfel; în cursul dela Nurburging, fatalitatea îl urmări iarăș: după ce își cucerise locul de frunte și conducea pentru «Marele Premiu al Germaniei», rezervorul mașinei luă foc și conducătorul nu se putut salva decât în ultimul moment, cu hainele în flăcări.

«PER PEDES» IN LOC DE MERCEDES

In vara anului 1939 von Brauchitsch fu plasat al doilea în «Marele Premiu dela Par» (Franța) și realiză cel mai repede tour al zilei. Are o slăbiciune ascunsă pentru Nuerburgring, geniala pistă de munte și de cursă în regiunea Eifel. Ii cunoaște perfect fiecare metru, fiecare curbă, fiecare deal și fiecare linie dreaptă. Despre această pistă von Brauchitsch s'a exprimat astfel: Sute de tururi am făcut acolo singur. Ea se poate compara cu un munte din Alpi de patru mii metri, pe care încerci continuu să-l urci și niciodată nu reușești. Aci ai totdeauna ceva nou de învățat. Deaceea, în zile frumoase, am făcut pe jos Nueburgringul. Mai mult decât odată. Numai atunci începi să cunoști adevăratele frumuseți, dar și greutățile acestei piste. Cu timpul ajungi să fi «per tu» cu turnantele și-le afli rostul când conduci». Așa se exprimă un îndrăgostit al automobilismului despre una dintre cele mai renumite autostrade.

DUPA VICTORIA „VIFORULUI DACIA"

Câteva considerațiuni tehnice asupra jocului pe trei sferturi și alte păreri asupra grămezilor

„Grămada" este regina bătăliei...

Finala cupei de rugby Gabriel Marinescu, disputată Duminică între Viforul Dacia și Sportul Studențesc a prilejuit o seamă întreagă de discuțiuni în cercurile balonului oval. Se știe foarte bine că rugbyul cuprinde o familie numeroasă, preocupată exclusiv de acest sport și fiecare eveniment în parte este discutat cu aprindere.

Finala cupei a prilejuit cum este și firesc comentarii foarte mari, căci am avut una din rarele surprize ale matchurilor din acest sport, când o echipă răstoarnă toate pronosticurile.

Viforul Dacia a răsturnat într'adevăr toate calculele când a dispus de Sportul Studențesc și surpriza mare este că echipa galbenilor a învins cu linia de treisferturi, adică cu partea de echipă cu care trebuia să fie învinsă de Sportul Studențesc.

Lupta liniilor de atac.

Se știe foarte bine că în cluburile noastre sunt foarte puține echipe care se pot bizui pe liniile de treisferturi. Cea mai puternică linie care a existat vreodată este aceia a Stadiului Român, în care figurau Mircea Sfetescu și Virgil Ioan. Acești doi jucători au arătat pentru prima dată în rugbyul nostru eficacitatea atacurilor pe această linie și de atunci Stadiul a cultivat acest compartiment lansând pe Camil Ioan. Astăzi, linia Stadiului Român e mai slabă, dar a găsit imitatori în Tennis Club, care a avut cu Popa, Crissoveloni sau Balș jucători de mari posibilități.

Dar linia cea mai tare a timpului nostru este a Sportului Studențesc, unde activează ca centri Damian și Andreieș. Aci jucau pe una din aripi Dinescu și pe alta Grigorescu. Linia a căpătat porecla de «linia de aur» și își consacrase porecla mulțumită celor doi centri Damian și Andreieș, titulari și ai echipei naționale.

O linie care se descompplectează.

Linia Sportului Studențesc s'a prezentat în matchul cu Viforul Dacia numai cu Andreieș și Damian ca titulari, Dinescu nejucând, iar Grigorescu fiind transferat la Venus.

Studenții contau foarte mult pe cei doi centri care singuri pot face lucruri minunate. Singuri este un fel de a spune, căci doi centri, fie ei de valoare europeană, nu vor putea face nici doi pași, dacă nu vor avea baloane bine lansate de mijlocașul dela deschidere. Tocmai în acest punct a păcătuit Sportul Studențesc, căci nu a putut avea nici un atac bine lansat. Deși grămada studenților a scos suficiente baloane, ele nu au ajuns să plece pe treisferturi și din această pricină Damian nu a avut ce juca. O singură dată s'a dus Andreieș și atunci studenții și-au dat seama de valoarea centrului lor care a trecut ușor prin linia adversă și a ajuns aproape de but, unde a fost culcat. Mai adăugăm că dacă s'ar fi perseverat în acțiuni de acest fel, e cert că Viforul nu putea conta pe victorie, căci Dinescu și Andreieș ar fi câștigat matchul.

De ce a câștigat Viforul.

Faptul că una din liniile aflate pe teren este paralizată nu admite imediat ipoteza că cea adversă va câștiga sută la sută. Căci independent de inactivitatea liniei studențești, linia de sferturi viforistă a înțeles — nu ne explicăm prin ce miraj — exact ceeace nu a făcut Sp. Sutdențesc. Viforiștii și-ar fi făcut simplul calcul că vor face cu treisferturile apărare. Pe teren, prin felul cum s'a desfășurat jocul, au fost puși în situația să facă ofensivă și trebuie să recunoaștem că au corespuns sută la sută aducând încă odată dovadă că cea mai bună apărare este atacul. Nicolau și Vasilescu de care am mai avut prilejul să vorbim, au făcut atacuri foarte bune și au isbutit să treacă de linia studențească. Dealtfel, trebuie să arătăm că linia Sportului deși este recunoscută ca excepțională în atac, nu strălucește în apărare. Argumentul este confirmat de multe rezultate dintre Stadiul Român și Sportul Studențesc, unde linia roș albastră, mai slabă ca a Viforului, a trecut de atacul studențesc. Așa dar, Viforul a câștigat admirabil cu linia de treisferturi, adică — repetăm — pe partea unde în mod normal trebuiau să cedeze.

Aportul grămezilor.

Francezii spun pe drept cuvânt, că regina matchului de rugby este grămada. Aci mai trăiește vechea tactică infanteristă care aduce victorii cu șarjele tari ale înaintașilor. Dacă vreți să comparăm cu războiul modern. am putea spune că grămada este și un tanc. Mai pe scurt, este o armă eficace care dacă este bine utilizată, dă rezultate strălucite. In cazul nostru, grămezile au fost deopotrivă de bune. Studenții au venit cu o serie de tineri cum au fost Părcălăbescu și Costescu, care au adus un mare aport și au isbutit să fie în spiritul omogen al echipei. Dar această grămadă a făcut tehnicește o greșală, căci s'a bizuit sută la sută pe linia de treisferturi. Dealtfel, este o greșală generală ca echipele noastre să facă la grămadă un joc exclusiv de înaintare unei înaintări, este să aducă variația în acțiune.

Rostul înaintărei.

Englezii, cei mai tehnici dintre rugbyști, fac joc de grămadă pe tot terenul. Au în concepția lor de joc, un spirit special care le cere tactic, să câștige teren numai cu grămada. Pentru îndeplinirea acestui ideal, vor juca dribbling, tușe și vor trimite mingea în terenul advers, firește afară în out. Linia de treisferturi va fi lansată abia în ultimii 20 de metri. Pentru englezi, sau chiar francezi, această linie este de reală importanță și din această pricină îi acordă multă atenție. Ea va fi lansată în condițiuni optime.

Pornind dela principiul acesta, și jucând echipele noastre (păstrăm și proporțiile..) vom arăta că la noi s'a făcut la înaintare un joc inutil de uzură și nu au fost lansate treisferturile în chip rațional.

Grămezile — amândouă — nu au știut să joace dribbling, nu au luat formații de atac la mână și nici nu au făcut plecări dela tușă când avea jucători specialiști cum sunt Covaci, Riegler și alții.

Din punctul acesta de vedere, jocul a păcătuit. Dacă una din grămezi a avut un merit mare e sigur că aceia a fost a Viforului aceia care a știut să întrebuințeze mult mai bine jocul deschis în fundul terenului advers. Este incontestabil, că grămada a avut un mare merit în matchul de Duminică, dar totuși nu a făcut jocul care era cerut.

Art. Vogel

Azi se aleargă crossul național

Azi, pe Stadionul Municipal al sectorului I Galben, din șos. Ștefan cel Mare 43 și în împrejurimi se va realerga pentru a doua oară cea de a 21-a ediție a crossului național pe distanța de 10 km.

Se știe că Duminecă, când trebuia să aibe loc, din cauza unei greșeli de parcurs, concursul a fost anulat de către d. colonel adj. Emil Pălăngeanu, președintele FRA.

Dispozitivul concursului a rămas acelaș de Duminecă cu acelaș comitet de onoare și juriul tehnic al F. R. A.

RADU IONIȚA (VIF. DACIA) FAVORITUL CAMPIONATULUI

Radu Ioniță (Viforul Dacia) a câștigat mult prea ușor Duminecă pentru a pierde campionatul național.

Fiind și rezistent este favoritul nostru.

Pentru locurile următoare: Dumitru Tălmaciu și Tărtăreanu (Viforul Dacia), Chincomban, Gall și Mircn (Municipiul Brașov), Konta, Teodosiu și Roșnoveanu (Venus) și Todiriu (Victoria).

SE PREVEDE O LUPTA STRANSA PENTRU CUCERIREA CUPEI ION CAMARAȘESCU

Cupa Ion Cămărășescu, cu care este dotat campionatul va ocaziona o luptă strânsă între Viforul Dacia și Municipiul Brașov.

Ambele grupări au șanse egale, mai ales că parcursul crossului de azi este mai lung și mai greu față de cel de Duminecă, ceeace ar favoriza gruparea brașoveană.

Totuș Viforul Dacia pare a avea atleți mai antrenați și o echipă mai completă.

Din rest Venus și Victoria păstrează șanse frumoase.

PROGRAMUL DE AZI

Ora 10.30: apelul concurenților.

Ora 10.55: salutul sportiv.

Ora 11: Startul în crossul național.

Ora 11.35: sosirea concurenților.

Ora 12.15: împărțirea premiilor.

ȘTulvo35 T(onT flhw fskp mmmf

Expediția feroviară pleacă astăzi în Jugoslavia

Lotul jucătorilor a făcut eri antrenament pe Giulești

Eri după amiază stadionul din Giulești a adăpostit ultimul antrenamet al F. C. Rapidului, în vederea matchurilor pe care campionii de toamnă le vor susține în Jugoslavia.

Au participat toți jucătorii, care au confirmat buna formă manifestată în ultimele matchuri de campionat.

ASTA SEARA EXPEDIȚIA PLEACĂ LA ZAGREB

Expediția feroviară, care va pleca sub conducerea d-lui Zotta, cuprinde pe următorii: Negru, Petrică Rădulescu, Marton, Lengheriu, Vintilă, Rășinaru, Costea, Boldis, Bogdan, Dan Gavrilescu, Moldoveanu, Baratky, Radu Florian Căpușan și Auer.

Plecarea are loc astăseară la 7, din Gara de Nord.

ROMANIA ȚINE SA CUNOASCA SITUAȚIA C.E.C.-ului ȘI A CUPEI SUD ESTULUI EUROPEI

D. LIVIU IUGA VA AVEA O CONVORBIRE TELEFONICA CU BUDAPESTA

Chestiunea ediției 1940 a celor două mari competiții europene, Cupa Europei Centrale și Cupa Sud Estului europeană, a rămas în același stadiu, ca după conferința care a avut loc la Belgrad.

Ținând seama de faptul că a trecut termenul cerut de federația maghiară de football pentru a obține răspunsul Italiei, forul nostru de specialitate a decis să se informeze la Budapesta asupra stadiului în care se găsesc aceste competiții.

In acest scop, d. Liviu Juga, directorul tehnic F. R. F. A., va avea astăzi o convorbire telefonică cu Budapesta, de unde va cere relațiile necesare.

Rezultatele acestei convorbiri sunt din cele mai importante prin faptul că odată cu aceasta se va lămuri o situație care tronează de prea mult vreme nedecisă.

FAPTELE ZILEI

O interesantă hotărîre F.R.F.A.

Este cunoscută contestația introdusă de gruparea U. D. R. împotriva matchului cu Victoria, pe motivul că la data disputării acestui joc gruparea clujeană era suspendată pentru netrimiterea situației materiale a unui match jucat mai înainte.

Cum gruparea clujeană a făcut dovada că această situație materială a fost trimisă în timp util, comisia a respins contestația grupării U. D. R. — omologând matchul cu rezultatul de pe teren.

Deasemenea s'a mai decis ca în viitor grupările să nu mai fie suspendate pentru netrimiterea situațiilor materiale în timp util ci amendate.

Nu s'au judecat incidentele de Duminică.

Comisia campionatului național urma să judece aseară incidentele petrecute în matchul de campionat dintre Juventus și F. C. Rapid, disputat Duminică dimineața pe arena Venus.

Cei patru jucători eliminați în acest joc, în speță Sipoș, Moldoveanu, Simbo și Naciu, nu au putut fi judecați în această ședință, forul de resort amânând pentru ședința din 13 Decembrie judecarea lor.

O contestație.

Gruparea F. C. Carpați a contestat matchul de campionat cu Gloria C. F. R. pe motivul că la data disputării jocului gruparea gălățeană era suspendată pentru neplata unei amenzi de 5000 lei.

Această amendă trenează de la decizia comisiei superioare de apel, în contestația Mureșului.

O interesantă cursă ciclistă.

Federația Română de ciclism organizează în ziua de Duminică 10 Dec. 1939 un mare cross ciclo pedestru pentru nelicențiați la care pot lua parte: distribuitori de ziare, curieri poștali, curieri dela autorități, bănci, agenții, coșari, dulgheri și toți meseriașii. posesori de biciclete și care nu au avut niciodată licența FRC.

In felul în care este alcătuit traseul acestei probe, a cărei plecare se dă de pe Velodrom, unde se va face un tur de pistă, cu terenul variat unde participanții vor trebui să descalece și să încalece pe bicicletă după dificultățile terenului, crossul ciclo pedestru de Duminică va avea proporția celor organizate în Franța.

Participanții sunt sfătuiți să caute să cunoască în prealabil traseul și să și-l reconstituie, căutând să-l străbată de mai multe ori pentru a-și fixa punctele unde vor încăleca și unde vor coborî de pe bicicletă.

Adunarea concurenților va avea loc la ora 8 dim. pe Velodromul din Soseaua Olteniței.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.